

Till/

Särskilda Åklagarkammaren vid Åklagarmyndigheten

Drottninggatan 1 D
205 90 Malmö

Telefon 010-562 69 30

Sändes via E-post inklusive 4 bilagor till: registrator.ak-sarskilda@aklagare.se

POLISANMÄLAN

Anmälare/målsägare: Bertil BURSTRÖM (370102-xxxx), Össjö-Boarpsvägen 80, 266 91 Össjö
Telefon: 070 58 33 282 E-post: bertil@srsf.se

Anklagad fysisk person: Anna SKARHED (520120-xxxx), c/o JUSTITIEKANSLERN
Birger Jarls torg 12, Box 2308, 103 17 Stockholm Tel: 08 - 405 10 00

Misstänkt brottslighet: Beslut av JK 2016-06-23, Diariennr. 3751-16-21

Brottstyp och lagrum: Grovt Tjänstefel, alternativt Tjänstefel; jämlikt BrB 20:1

Angående JK:s primära uppgift i det svenska rättssamhället:

Den politiska makten har utsett **Anna Skarhed** att som chef för JK-myndigheten ansvara för den ultimata och essentiella uppgiften att kontrollera och förhindra all tänkbar särbehandling samt systematiska och orättfärdiga fel i domstolarnas dömande verksamhet. **Justitiekanslern uppger att man sedan tjugo år tillbaka utövar en tillsyn, som främst är inriktad på att upptäcka systematiska fel i den offentliga verksamheten.**

Justitiekanslern har således till uppgift att granska att de som utövar offentlig verksamhet alltid efterlever lagarna och författningarna samt att rättens tjänare fullgör sina åligganden på ett oklanderligt sätt. JK är skyldig att hålla sig a'jour med utvecklingen och rättsläget i olika avseenden. JK får dock inte ompröva, korrigera eller undanröja redan avkunnade domar och beslut.

JK skall även kontrollera Advokatsamfundets etiktillsyn av sina ledamöter samt vara klago- och prövoinstans för samfundets hantering av disciplinmälningar från klienter och allmänhet.

Riksdagen har jämte regeringen efter nödvändiga utredningar och voteringar delegerat statens olika uppgifter till vederbörliga myndighetschefer och underställda. Det svenska folket förväntar sig att grundlagen och domarreglerna alltid och i allt iakttas och inte någon gång står tillbaka för höga politiska krafters otillbörliga önskemål. Allmänheten har upplysts om att JK är rättssamhällets sista utpost när det gäller domstolsväsendets kvalitetssäkring och har därför rätt att förvänta sig att JK beaktar anmälningar och sköter sin viktiga uppgift utan ovidkommande hänsyn.

Orättvisor som anmälaren har anmodat JK att utreda och ingripa mot:

Anmälares iakttagelser av missförhållanden i domstolsväsendet inleddes sedan rättsfallet NJA 1992:60 hade slutförts efter Högsta domstolens dom 25 juni 1992. Någon tid senare beställde försäkringsbolaget Folksam's rättsskydds-enhet en opartisk rättsutredning från två erfarna advokater i Lund samt av professorn i processrätt L Heuman angående den dubiösa processföring i Malmö tingsrätt, som kärandens ombud (advokaten LS) hade iscensatt vid huvudförhandlingens början.

Sedan advokaten LS vägrat förhandla, inlämnades en stämningsansökan mot LS till tingsrätten i Ängelholm, där advokaten hade sin hemvist. Skadeståndskravet utmynnade i en dom där det före detta ombudet fick orimliga beröm, – *de facto* för att, efter fråga från motparten - utan lov från huvudmannen ha återkallat kärandens mest relevanta rättsgrund och därmed inaktiverat all muntlig och skriftlig bevisning, vilsefört uppdragsgivaren samt brutit mot uppdragsupplägget!

Uppföljande rättsansökningar utmynnade i ytterligare oegentligheter från inblandade juristdomare och advokater i form av orättfärdiga partiska beslut och domar. Som exempel Lunds tingsrätts helt felaktiga ståndpunkt, att Högsta domstolen i rättsfallet NJA 1992:60 hade fastslagit att det garanti-liknande återförsäljaravtalet inte kunde ha skadestånd som sanktion oavsett *dolus* eller *culpa*!

Genom detta falsarium kunde tingsrätten med överinstanser värna tre involverade advokater och tre juristdomare från åberopat ansvarsombrott. Samt öka på mina miljonstora skador.

Efter att ha undersökt adekvata omständigheter under tjugo års tid, har undertecknad mot bakgrund av ovedersäglig bevisning och alarmerande statistik konstaterat följande oacceptabla oegentligheter:

I Sverige presumerar de allmänna domstolarna systematiskt att en civil yrkesgrupp på cirka 6 000 jurister med titeln **advokat**, alltid är helt felfria och oklanderliga. Denna osakliga bedömningspraxis medför därför skada för de klienter, som i domstol riktar välgrundade skadeståndsanspråk för vårdslös och/eller illojal och svekfull handläggning mot den uppdragstagare som kallas **advokat**. Den advokat som vägrar använda sin ansvarsförsäkring genom en uppgörelse i godo, undkommer som huvudprincip skadeståndsskyldighet om ex-klienten drar saken inför allmän domstol. Det hjälper inte

ens att ex-klienten biträds av exceptionellt kvalificerad juristhjälp samt presenterar kraftfulla skriftliga bevis och argument jämte rättsutlåtanden från sakkunniga auktoriteter på rättsområdet.

Advokaternas verksamhet som privatanställda eller fristående företagare bär prägel av myndighet bland annat genom advokaternas särskilda monopolställning. Advokatkårens nära knytning till statens rättsväsende framgår av olika förordningar; exempelvis RB 8: 1-5 (SFS 1942:74).

Advokatsamfundet jämte advokater är enligt sina statuter skyldiga att känna till rättsläget - även när det gäller ansvaret för utförda uppdrag. Av de femtiotal advokat kunder som undertecknad talat med under årens lopp har emellertid ingen advokat, som ombetts biträda mot en försumlig kollega, någonsin informerat om den ansvarsfrihet eller det "fribrev" som svenska advokater har när skadeståndsanspråket inte kan förlikas utan måste avgöras av allmän domstol!

Nämnda praxis och presumtion innebär följdenligt att de advokat-kunder som på bevisbara grunder vänt sig till domstol och yrkat skäligt skadestånd, ytterst sällan får bifall till sin talan. Under de senaste sjuttio (70) åren har endast fyra (4!) lagakraftvunna domar resulterat i bifall för skadestånd till misskött klient! Antalet tvistemål i allmän domstol om advokaters ansvar varierar mellan cirka tio och trettio per år. Prognosen eller bifallsprocenten för kärandens talan i sådana ansvarsvister är mindre än en (1!) procent.

Jämför man med rättsläget i Sveriges södra grannland, får danska klienter bifall till gottgörelse för advokaters skadevållande handläggning i cirka sextio (60!) procent av rättsansökningarna. Denna jämförelse torde Justitiekanslern vara förtrogen med genom sin skyldighet att följa rättsläget.

Missförhållandena har för övrigt under tjugo års tid lyfts fram av undertecknad och även andra advokat kunder genom påpekanden och anmälningar till JK, inklusive mina debattartiklar om saken i riksmidia samt upprepade efterlysningar av sådana rättsfall på Internet. JK har alltid lämnat avslag.

Utöver den alarmerande statistiken finns många belägg i lagakraftvunna domar där det framgår, mot bakgrund av åberopade bevis och omständigheter, att domstolarna måste ha varit partiska och favoriserat den svarande som varit *advokat*. Granskar man allt aktmaterial finner man många domar där advokater på orättfärdiga grunder befriats från förväntat ansvar för misskötta civila uppdrag.

Mot bakgrund av Justitiekanslerns konsekventa passivitet i denna fråga, inlämnade undertecknad en mycket fyllig, välformulerad och strukturerad 40-sidig anmälan till JK, vilken delgavs 2016-06-16 (Dnr 3751-16-21). Däri refereras i kronologisk ordning ett halvdussin fullföljda domstolsärenden med citat och källhänvisningar. Redan vid extensiv inläsning av denna juridiska materia med åberopade bevis och omständigheter framstår domstolsfelen som direkt utmanande. Tendensen, mönstret och systematiken att de allmänna domstolarna fredar och värnar *advokater* som klandrats för misskötsel av civilrättsliga uppdrag är så allvarligt och grundlagsvidrigt att JK utan onödigt dröjsmål skulle ha

penetrerat min anmälan och vidtagit avhjälpande åtgärder. Istället valde Anna Skarhed att omedelbart avföra ärendet och inte bry sig om de allvarliga återkommande brotten mot såväl grundlagen som domarreglerna och därmed även mot rättsstaten.

Metoden att upprätthålla domstolsväsendets *anseende* genom att fästa avseende vid hur juristdomarnas utlåtanden eller "*leveransens*" *yta* skall uppfattas, - och inte på domens eller innehållets *verkliga kvalitet* har praktiserats i åtskilliga decennier. Genom att använda skicklig advokatur och formuleringskonst i diskutabla ärenden och domar är det meningen att ingen skugga skall falla på *advokaternas* göranden och trovärdighet. På så vis kan domstolsväsendets anseende i allmänhetens ögon vidmakthållas, tycks man tro. Oaktat att det grundlagsvidriga agerandet är systematiskt återkommande i ifrågavarande partsställning har undertecknads anmälan likväl negligerats av JK. Min sakliga och faktadigra anmälan har JK genast avfört - i skarp strid med JK:s uppdrag och i strid med den lagstiftade ordningen om ALLAS likhet inför lagen! Se *bifogad* anmälan av 2016-06-16 med Dnr 3751-16-21 (40 sidor), samt JK's kortfattade besked 2016-06-23 (*bifogas*):

"Justitiekanslern kommer inte att vidta någon åtgärd med anledning av vad du har anfört."

Anmälaren har i sin strävan att uppnå rättfärdig rättvisa i Sverige använt alla tillgängliga rättsmedel – se bland annat *bifogat* Beslut från Högsta Förvaltningsdomstolen 2018-01-02 i Mål nr 6934-17. I min ansökan till HFD om prövningstillstånd; 2017-12-19 (8 sid; *bifogas*) omnämns flera juridiska auktoriteter som stöder behovet av utredning och åtgärder. HFD:s avslag visar underförstått hur enväldig och viktig JK är som "rättssystemets renhållare" – om bara Kanslern sköter sitt uppdrag! Både den alarmerande sneda utfallsstatistiken och de påtagligt anmärkningsvärda domstolsavgörandena som refereras i anmälan borde ha manat Anna Skarhed till undersökning. Den i sammanhanget välinformerade Anna Skarhed skulle ha tagit sitt ansvar och ägnat anmälan den omsorg som gäller för uppgiften. När inte ifrågavarande anmälan och all förevisad materia räcker, vad begärs då?

Anna Skarhed måste ha förstått att om en stor yrkesgrupp favoriseras och särbehandlas i domstolarna till nackdel och skada för andra i samhället, så skadas fortlöpande inte bara hundratals familjer och småföretag ekonomiskt och psykosocialt. Tillika skadas även staten Sverige, då orättfärdiga och felaktiga domar frammanar ett ständigt ökande överskott på överklaganden som skapar merarbeten i mängder även för de anställda i rättsväsendet. Vad värre är, domstolarnas anseende sjunker allt mer, varpå företagsamheten retirerar av ren självbevarelsedrift. Att Anna Skarhed struntar i allt sådant och även undertrycker sanning och fakta utgör grovt tjänstefel. JK:s medvetna passivitet kan verkligen inte ligga i rättvisans och rättssäkerhetens intresse. Inte heller i riksdagens och folkets.

SAMMANFATTAT BROTTSPÅSTÅENDE:

Anna Skarhed har uppsåtligen, alternativt genom likgiltighet eller av oaktsamhet åsidosatt vad som vid hennes myndighetsutövning gäller för uppgiften, som innebär att bevaka och tillika noga beakta allmänhetens anmälningar så att inte subjektiv bedömning, särbehandling eller favorisering av någon part förekommer systematiskt eller enstaka i de allmänna domstolarnas dömande verksamhet.

Det har ålegat Anna Skarhed att inse allvaret i aktuell anmälan och pröva anmälarens relevanta påståenden om juristdomares brott mot rättegångsbalken och domarreglerna, att värdera de bevis och fakta som presenterats i anmälan, samt att vidta erforderliga avhjälpande åtgärder.

Anna Skarhed har tillika undertryckt eller negligerat att följande brott även mot EKMR förekommer:

Artikel 6 - Envars rätt till en rättvis rättegång.

Artikel 13 - Envars rätt till ett effektivt rättsmedel.

Artikel 14 - Förbud mot diskriminering; exempelvis åtskillnad på grund av samhällsställning.

De brott mot 1 kap. 9 § regeringsformen och domarreglerna som Anna Skarhed direkt eller indirekt har tillåtit uppträda, har medfört att inte enbart förevarande anmälare utan även många andra misskötta advokat kunder lidit avsevärda ekonomiska och psykosociala skador under årens lopp.

Force majeure eller andra hinder föreligger ej som ursäktar Anna Skarheds avvikelse från uppdraget.

Om tjänstefelsansvaret: Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet vid myndighetsutövning genom handling eller underlåtenhet åsidosätter vad som gäller för uppgiften skall enligt 20 kap. 1 § första stycket brottsbalken dömas för tjänstefel. Om brottet har begåtts uppsåtligen och är att anse som grovt skall enligt andra stycket tjänstemannen dömas för grovt tjänstefel.

Anmärkning: I juni 2018 har en *andra* HD-dom under de senaste sjuttio åren tillkommit angående *advokatansvaret*. Därtill har HD beviljat prövningstillstånd till ännu en advokat, som hovrätten förpliktat att utge skadestånd till sin ex-klient. Denna sensationellt ovanliga anhopning måste undersökas! Jag ber därför att efter sommarstiltjen få tillfoga kompletterande synpunkter angående aktuell särbehandling.

Össjö, Ängelholm 2018-06-28

Bertil BURSTRÖM (undertecknad/ anmälare/ målsägare/ jag/... är rätts-aktivist, rättskämpe och rättshavare, - men ingen rättshaverist. De haverier jag upplevt har Justisen ansvaret för)

Bilagor: 4 st. pdf-kopior av fyra skrifter. (Anmälan till JK 2016-06-16 + JK:s Beslut 2016-06-23, Dnr 3751-16-21;

Ansökan om prövningstillstånd till Högsta Förvaltningsdomstolen, 2017-12-19 + HFD's Beslut 2018-01-02, mål nr 6934-17)